

2014-07-11
 RG
 32 PD - 77938/14

MINISTERSTWO FINANSÓW
 DEPARTAMENT WZR
 Wpł. 2014-07-10
 RG
 Dep. 44999/14

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
 ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*
PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH Z DNIA 29 MAJA 2014 R.

Pracami nad projektem ustawy, projektem ustawy lub projektem rozporządzenia - a) podjęte przez podmiot odpowiedzialny w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie osób legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. ~~Nazwa i nazwisko**~~

IZBA GOSPODARCZA PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH

2. ~~Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**~~

UL:WILCZA 54A LOK. 7, 00-679 WARSZAWA

3. ~~Adres do korespondencji i adres e-mail~~

UL:WILCZA54A LOK. 7, 00-679 WARSZAWA BIURO@IZBAGOSPODARCZA.PL

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	STANISŁAW MATUSZEWSKI	
2	JACEK GASIK	
3	BARTŁOMIEJ KORNILUK	
4	JERZY STAŃKO	
5	FRANCISZEK ZALEWSKI	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Izba wielokrotnie postulowała szerokie konsultacje przedstawicieli administracji państwowej oraz podmiotów działających we wszystkich sektorach gier w Polsce dotyczące docelowego formatu rynku gier w Polsce. Apelowaliśmy o rozważne moderowanie naturalnej dla każdej społeczności sfery gier – nie są takim działaniem próby ustawowego zamykania rynku gier na automatach o niskich wygranych, ograniczanie dostępności gier na automatach w salonach gier, podwyższanie podatków od gier ponad próg opłacalności dla organizatorów gier. Zwracaliśmy uwagę, że ustanawianie nieproporcjonalnych stawek podatków powoduje wycofywanie się z rynku legalnie działających przedsiębiorców i wchodzenie na ten rynek zorganizowanych grup przestępczych - podobnie jak dzieje się to na rynku alkoholu i wyrobów tytoniowych. Uwadze ustawodawcy umyka fakt, że próba zamknięcia rynku gier na automatach wprowadzeniem w życie 1 stycznia 2010 roku ustawy o grach hazardowych nie została zaakceptowana przez graczy – świadczy o tym popyt na te

00000113MF0034704

usługi obserwowany w całej Polsce zaspokajany obecnie przez kilkadziesiąt tysięcy automatów, które pojawiły się na rynku w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wyrok TSUE, który stwierdził m.in. że zakaz organizowania gier poza kasynami jako nienotyfikowany przepis techniczny nie może być stosowany w Polsce uwolnił rynek gier na automatach.

Wbrew temu, co twierdzi Ministerstwo Finansów przedkładając projekt nowelizacji ustawy hazardowej nie dostosowuje polskiego prawa hazardowego do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W kluczowym, 25 motywie orzeczenia z dnia 19 lipca 2012 roku TSUE stwierdził, iż wprowadzony przez Polskę zakaz urządzania gier poza kasynami jest nienotyfikowaną normą techniczną, a tym samym zakaz ten jest bezskuteczny. Powyższe oznacza, że urządzanie gier poza kasynami jest dozwolone, a Ministerstwo Finansów w przedstawionej nowelizacji nie udziela odpowiedzi w jakiej procedurze zamierza wydawać nowe zezwolenia. Brak tej procedury świadomie wpycha cały legalny sektor działalności gospodarczej w „zalegalizowaną nieopodatkowaną strefę” co jest szkodliwe z punktu widzenia interesów Państwa i obywateli. Brak takiej procedury jest także zagrożony grzywną ze strony Komisji Europejskiej za niezrealizowanie orzeczenia TSUE. Może także dać narzędzie działającym obecnie bez zezwolenia przedsiębiorcom dochodzenie roszczeń odszkodowawczych za zajęte w latach 2010-2014 tysiące automatów. Urzędnicy odpowiedzialni za bałagan na rynku gier w Polsce próbują ukryć swoją niekompetencję i odpowiedzialność za obecny stan rzeczy i przesunąć ją na posłów, którzy od momentu zakończenia fazy projektu i przyjęcia ustawy w proponowanym brzmieniu przejmują odpowiedzialność na swoje barki.

Nasza krytyczna ocena tego projektu wynika także z tego, iż:

1. Projekt - niezgodnie z oczekiwaniami organów Unii Europejskiej - nie zawiera rozwiązań kompleksowo regulujących funkcjonowanie rynku gier w Polsce, a ma na celu wprowadzenie jedynie kosmetycznych przepisów ułatwiających działalność jedynie wybranym podmiotom i operatorom gier hazardowych;
2. Projekt nie eliminuje stwierdzonych przez sądy krajowe, Komisję Europejską, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz wybitnych polskich prawników błędnych regulacji oraz nieprawidłowości procesu przygotowywania i uchwalania ustawy o grach o hazardowych w 2009 roku,
3. Projekt nie rozwiązuje sytuacji stosowania wobec przedsiębiorców wadliwego prawa w latach 2010 - 2014. Ustawa o grach hazardowych doprowadziła do upadku wielu polskich firm i spowodowała ogromne straty finansowe budżetu Państwa z tytułu podatków bezpośrednich i pośrednich, dodatkowo narażając Skarb Państwa na żądania odszkodowawcze związane z nadpłatami podatku od gier i innych opresyjnych działań administracji państwowej wobec organizatorów gier.
4. Nowelizacja nie ma na celu ograniczenia strat finansowych ponoszonych od 2009 roku przez budżet i skarb państwa oraz

negatywnych skutków społecznych i ekonomicznych będących następstwem wadliwych regulacji prawnych dotyczących rynku gier,

5. Projekt nie służy realizacji ważnych celów społecznych i gospodarczych zwiększając jednocześnie ryzyko wzrostu uzależnień dzieci i młodzieży od preferowanych przez ministerstwo gier oraz w następstwie rozszerzenia listy kanałów dystrybucji niektórych gier hazardowych,

6. Projekt - podobnie jak inne projekty zgłaszane przez posłów PO i rozpatrywane na forum sejmowej komisji sportu - ma na celu tworzenie preferencyjnych warunków dla wybranych organizatorów gier i firm. Zakłada on liberalizację organizacji loterii fantowych i audiotekstowych, które często adresowane są przez ich organizatorów do dzieci i młodzieży pomijając ocenę wzrostu ryzyka ich uzależnień, co według naszej oceny pozostaje w jawnej sprzeczności z politycznymi deklaracjami Prezesa Rady Ministrów i Rządu składanymi podczas prac nad ustawą hazardową w 2009 roku.

Analiza treści przesłanego projektu oraz ocena aktualnej sytuacji rynku gier, w tym negatywnych skutków funkcjonowania ustawy o grach hazardowych z 2009 roku, uzasadniają opinię o konieczności podjęcia kompleksowych prac nad nowym prawem hazardowym. Wszelkie prace legislacyjne powinny być poprzedzone obiektywną oceną istniejących regulacji prawnych oraz dyskusją z udziałem niezależnych ekspertów, reprezentantów środowisk naukowych, przedstawicieli legalnie działających firm hazardowych i ich organizacji. Izba deklaruje gotowość udziału w takich pracach.

Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych wielokrotnie prezentowała publicznie swoją krytyczną opinię o przepisach obowiązującej obecnie ustawy o grach hazardowych, w tym także o procesie jej uchwalania. Potwierdzone zostało nasze stanowisko na temat braku zgodności z prawem polskim i europejskim ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Niezgodność tę potwierdziło wiele polskich sądów oraz Komisja Europejska i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2012 roku potwierdził, że część zapisów ustawy hazardowej traktować należy jako przepisy techniczne i jako takie podlegające obowiązkowi notyfikacji w Komisji Europejskiej. Rząd Polski świadomie, mimo zwracania uwagi przez Ministerstwo Gospodarki - krajowego koordynatora procesu notyfikacji, zaniechał obowiązku notyfikacji ustawy o grach hazardowych przedkładając pośpiech, niejasne intencje i bylejakość nad reguły państwa prawa. Nie spełnienie tego warunku przyniosło wymierne szkody zarówno państwu polskiemu jak i wielu podmiotom na rynku gier. Nieproporcjonalnie wysoka podwyżka podatku od gier oraz opresyjne traktowanie przedsiębiorców przez administrację państwową - wykorzystywanie przeciw organizatorom gier SANEPID, nadzoru budowlanego, straży pożarnej i kominiarzy - spowodowało realny spadek wpływów budżetowych od organizatorów gier jako efekt zmniejszania się liczby funkcjonujących automatów. Zauważyć w tym

miejscu należy, iż Najwyższa Izba Kontroli prowadzi rocznie około 200 spraw, podczas gdy sama Służba Celna chwali się kilkunastoma tysiącami kontroli urządzania gier. Kontrole te powinny odbywać się w ramach jednolitych procedur lecz zbyt duża ich ilość wpływa bezpośrednio na bardzo wątpliwą jakość, często potwierdzaną wyrokami niezależnych sądów. Ryczałtowy podatek od gier nie jest jedynym obciążeniem podatkowym branży automatów do gier o niskich wygranych. Przedsiębiorstwa będące operatorami urządzeń do gry, firmy konserwujące urządzenia oraz właściciele punktów, w których automaty są ustawione, są płatnikami podatków dochodowych (PIT i CIT) oraz podatku od towarów i usług (VAT). Zaproponowana nowelizacja ustawy o grach hazardowych nie zawiera rozwiązań ograniczających negatywne skutki dla budżetu państwa przedstawionej tendencji zmniejszania się wpływów z tytułu kontrolowanej działalności w obszarze gier hazardowych.

Wśród szkód wyrządzonych państwu można wymienić także podważenie zaufania obywateli i podmiotów gospodarczych do stosowanych w praktyce zasad stanowienia prawa w naszym kraju, braku poszanowania przez władze opinii niezależnych ekspertów i ośrodków naukowych oraz organizacji samorządu gospodarczego. Wymierne straty poniosły podmioty działające na rynku gier. Większość z nich to firmy z polskim kapitałem. Szkodą wyrządzoną przez niekompetentnych urzędników i legislatorów jest masowy wzrost liczby sporów i spraw sądowych (od stycznia 2010 roku do maja 2014 roku sądy administracyjne rozstrzygały w ponad 5500 sprawach związanych z ustawą hazardową, dodatkowo sprawy związane z realizacją ustawy o grach hazardowych były rozstrzygane w sądach powszechnych, ilość tych spraw także idzie w tysiące), których przyczyną są wadliwie skonstruowane i uchwalone przepisy ustawy oraz nieuzasadnione działania wielu urzędów i służb państwowych. Wspomniany wyrok z dnia 19 lipca 2012 roku otwiera podmiotom działającym w oparciu o ustawę o grach i zakładach wzajemnych drogę do ubiegania się o odszkodowania finansowe od państwa polskiego. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, jeśli obowiązek notyfikacji przepisów technicznych zostanie naruszony, każdy podmiot może przed sądem krajowym powoływać się na tę okoliczność, a sąd krajowy powinien odmówić stosowania zakwestionowanych przepisów. Wiele przedsiębiorstw funkcjonujących na rynku automatów do gier o niskich wygranych złożyło pozwy odszkodowawcze z różnych tytułów. Uwzględniając liczbę niekorzystnych dla władz państwowych wyroków należałoby oczekiwać, że opracowany przez regulatora rynku projekt nowelizacji ustawy będzie konstruktywną próbą rozwiązania zawinionej przez niego sytuacji. Przedłożony do zaopiniowania projekt nowelizacji ustawy nie zawiera rozwiązań, które mogą być uznane za prawidłową metodę dostosowania polskiego prawa hazardowego do wymogów określonych w stanowisku Komisji Europejskiej i wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 lipca 2012 roku.

Eliminacja z rynku metodami administracyjnymi działających legalnie

podmiotów przyniosła szereg negatywnych skutków, w tym wzrost liczby firm wykorzystujących powstałą sytuację rynkową i prawną. Nie został osiągnięty cel jakim miało być ograniczenie ryzyka wzrostu uzależnień dzieci i młodzieży. Nie został zrealizowany nagłaśniany w trakcie prac legislacyjnych program działań zapobiegawczych, które miały być finansowane ze środków odprowadzanych na specjalny fundusz celowy. Niejasna początkowo sytuacja prawna oraz poważne rozbieżności w jej interpretacji przepisów ustawy sprawiają, że lukę rynkową powstałą na skutek zmniejszania się liczby automatów działających legalnie na podstawie wydanych na mocy starej ustawy zezwoleń, zaczęły wypełniać automaty o nieregulowanym statusie.

Po orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości, który zakwestionował zgodność niektórych zapisów ustawy o grach hazardowych z dyrektywą notyfikacyjną, pojawiła się interpretacja prawna, wsparta bogatym orzecznictwem TSUE, według której ustawa o grach hazardowych jest bezskuteczna. Z interpretacji takiej wynika, że skoro kwestia urządzania gier na automatach nie jest regulowana żadną odrębną ustawą, to odnoszą się do niej takie same przepisy, jak do każdej innej działalności gospodarczej, de facto wyrok ten umożliwił organizację gier poza kasynami gier. Automaty zaczęły pojawiać się najczęściej w miejscach, w których wcześniej działały legalne, przestrzegające prawo firmy. Obserwujemy brak konsekwencji w zachowaniu organów państwowych względem przedsiębiorców działających w sferze gier. Kontrole Służby Celnej, podejmowane w oparciu o ustawę o grach hazardowych, skutkują często zajęciami automatów, a przedsiębiorcy odwołują się od decyzji o zajęciu tych urządzeń do sądów, w oparciu o wyrok Trybunału Sprawiedliwości - około 30 procent odwołań skutkuje decyzjami o zwrocie skonfiskowanych urządzeń. Decyzje takie, po przejściu całej procedury odwoławczej i uprawomocnieniu wyroków, skutkują roszczeniami przedsiębiorców odnośnie odszkodowań za uniemożliwienie wykorzystania automatów w okresie przebywania ich w magazynach depozytowych Służby Celnej. Szacować można, że w skali całego kraju liczba spraw sądowych związanych z automatami hazardowymi, prowadzonych we wszystkich instancjach, sięgnąć może nawet kilkudziesięciu tysięcy. Ogrom ten, poza paraliżowaniem normalnej pracy sądów, generuje wysokie koszty, zarówno dla organów państwowych, jak i przedsiębiorców związanych z rynkiem automatów.

W okresie obowiązywania starej ustawy regulującej działalność hazardową w Polsce doszło do niemal całkowitego wyeliminowania szarej strefy. Ze względu na istniejące w obowiązującej w latach 2003-2008 ustawie o grach losowych wymogi formalne i kapitałowe do prowadzenia działalności w sektorze, na rynku funkcjonowało legalnie zaledwie kilkudziesięciu operatorów, będących dużymi bądź średniej wielkości podmiotami. Dopuszczenie się przez nich do powstania jakichkolwiek uchybień formalnych lub skarbowych rodziło ryzyko pozbawienia zezwolenia, a co za tym idzie - wyeliminowania z rynku. Działalność

prowadzona była zatem w sposób przejrzysty, a wszelkie nieprawidłowości działania stanowiły rzadkość, co potwierdzały raporty z kontroli prowadzonych przed 2009 rokiem.

Podsumowując, krytyka ustawy na etapie jej tworzenia okazała się słuszna, gdyż pod rządami nowego prawa na rynku hazardowym pojawiło się wiele zjawisk o charakterze patologicznym, a budżet państwa ponosi miliardowe straty, wynikające nie tylko z utraty wpływów z organizacji gier. Rozwiązania tych problemów nie znajdujemy w planowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych.

Stanowczo uważamy, że w obecnej sytuacji konieczne i racjonalne może być jedynie rozpoczęcie poważnych prac nad nową ustawą regulującą funkcjonowanie rynku gier w Polsce, a nie kosmetyczne poprawianie obecnie obowiązującego złego prawa.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

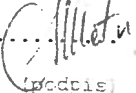
1	AKTUALNY KRS IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH
2	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – Jacek Gasik
3	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – Bartłomiej Korniluk
4	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – Jerzy Stańko
5	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – Franciszek Zalewski
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia **24.06.2014**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
STANISŁAW MATUSZEWSKI	10.07.2014	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .....
(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego

formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)